

منبع: یوونگی ویلت

برگردان: داؤد اسعد

"قطع روابط میان سوریه و ایران تصور نمیشود"

سفر رئیس جمهور احمدی نژاد به لبنان وزنه ایران را در شرقمیانہ تقویت میکند.

مصاحبه اختصاصی با معین ربانی:

معین ربانی مدیر مسئول نشریه "راپور شرقمیانہ" و یکی از کارشناسان معروف سیاسی در سطح بین المللی است. موصوف در عمان پایتخت کشور اردن زنده گی میکند.

سفر رئیس جمهور ایران محمود احمدی نژاد به لبنان در سطح جهان بمثابة یک حادثه نگران کننده ارزیابی شد. آیا این مسافرت به معنی آنستکه ایران میخواهد در امور سیاسی شرقمیانہ به شیوه کاملاً علنی نقش تعیین کننده داشته باشد؟

میخواهم بگویم: بلی! تهران از ۳۰ سال بدینسو در مسائل لبنان دخیل است و تا حال ترجیح میداد که در پشت پرده عمل نماید و مسأله را به کمک رسانی سیاسی، نظامی و مالی حزب الله محدود سازد. اکنون حکومت ایران دریافته استکه کشورش در منطقه دارای وزنه سنگینی است و میتواند در لبنان بطور علنی وارد صحنه عمل گردد. احمدی نژاد به سائر همبازیانش طی این سفر هوشدار میدهد که کشورش به متحدی چون سوریه احتیاج ندارد تا نفوذ خویش را به نمایش بگذارد. این امر کدام تصادف نیست که سفر وی با بازدید های پادشاه عربستان سعودی و رئیس جمهور سوریه بشرالاسعد همزمان صورت میپذیرد.

این سفر از دیدگاه سیاسی - منطقی چه مفهومی دارد؟

رئیس دولت ایران به این شیوه به جهانیان اعلام داشته که نه تنها ریاض و دمشق میتوانند در لاوانت* مهره های مطمئن باشند، بلکه ایران نیز میتواند از عهده ایفای این نقش بدر آید. مدرک اساسی این ادعا را برخورد نخست وزیر لبنان مشهر است: با اطمینان میتوان گفت که سعد

حراری نظر خود را در زمینه مداخله تهران در امورسیاست داخلی کشورش تعویض نکرده است. موصوف درین زمینه توضیح میدارد که با نقش پروتاگونیستی** (یکه تازی) ایکه اکنون ایران بازی میکند، اگر طومار خوب است یا بد باید تحمل کرد و به دیالوگ و همکاری اقتصادی ادامه داد.

آیا سفر احمدی نژاد هوشداری برای اسرائیل و ایالات متحده آمریکا هم است؟

هیچ تردیدی در زمینه وجود ندارد. رئیس جمهور ایران در برابر ایالات متحده آمریکا روشن میسازد که کشورش نیرومندی آنرا دارد که حتی در لبنان وزنه متقابل را در برابر نفوذ ایالات متحده ایجاد کند. ولی پیام در برابر اسرائیل وضاحت بیشتر دارد: ایران تأیید نمیکند که صرفاً تل ابیب درین منطقه نقش تعیین کننده داشته باشد.

مناسبات میان ایران و سوریه را چگونه ارزیابی میکنید؟ آیا انکشاف اوضاع در عراق، جائیکه به گمان اغلب نوری المالکی که مورد حمایت ایران قرار دارد، نخست وزیر مجدد خواهد بود و مسأله اتحاد استراتژیک میان سوریه و ایران را که حدود ۳۰ سال قدامت دارد زیر سوال نخواهد برد؟

قطع روابط میان سوریه و ایران در تصور نمیگنجد، زیرا هر دو دولت با اتحاد شان در درازای سه دهه دستاورد های زیادی دارند. و اما درین فاصله زمانی حادثه بنیادی آنستکه: سوریه بگونه گذشته هنوز هم نقش دارد ولی نقش سوریه از اهمیت قبلی خویش کاسته است. در مقابل ایران به صفت ابر قدرت منطقوی رشد کرده و خود را با دیگران آزمایش وزن میکند - میتوان از داشتن نفوذ در سیاست داخلی عراق آغاز کرد با وجودیکه کدام پرابلم عمیق میان هر دو دولت متحد وجود ندارد - همزمان برای همگان روشن استکه ایران از دیدگاه اقتصادی و استراتژیک نیرومند تر است. این وضعی استکه سوریه در هر حالت آنرا بایستی پذیرا شود.

و اما این جالب نیست که سوریا بیها طور علنی ایجاد علوی را به سمت نخست وزیر آینده عراق پشتیبانی میکنند و وی در پایتخت سوریه در محضر عام علیه "اوامر" تهران مقابله میکند؟

اینگونه اظهارات علوی برای سوریاییها امکانات آنرا فراهم میسازد تا خشم وانزجار شانرا در مورد انکشافات سیاسی عراق توجیه نمایند. در دمشق حکومت به این نظر است که سوریه- وسوریه به نماینده گی از جهان عرب!- در عراق باید نقش بااهمیتی را قبل از همه در آن حالتی که نظامیان ایالات متحده کاملاً و برای همیشه عراق را ترک گویند، بازی کند. بناءً نفوذ ایران برای رژیم سوریه در بعضی از موارد خیلیها بزرگ وتشویش برانگیز است. ولی دمشق به هیچ اقدامی که باعث فاصله گرفتن از تهران گردد، طوریکه ایالات متحده امریکا تمایل به آن دارند، متصل نخواهد شد- سرمایه گذاریهای مالی وصنعتی ایران در سوریه به مراتب پراهمیت اند. همچنان تضامین سپرده شده از جانب سوریه به ایران درمورد حفاظت پایپلاینهای نفت وگازطبیعی که در داخل خاک سوریه کشیده شده به آن مضاف است. علایق اقتصادی هردوکشور در سطح بالاتری قرار دارند.

*- کلمه لاوانت بزبان ایتالیایی به معنی "آفتاب برآمد" است. بدین ترتیب همه کشورهاییکه در شرق ایتالیا درکرانه بحیره مدیترانه موقعیت دارند واگر بهتر بگوئیم درکرانه شرقی بحیره مدیترانه بنام کشورهای لاوانت یاد میشوند که در بر گیرنده کشورهای سوریه، لبنان، اسرائیل، اردن ومناطق آزادشده فلسطین میباشد.

** - پروتاگونیست به معنی لغوی مهمترین فرد، فیگور مرکزی، نقش مرکزی وحتى پیشقراول وهیرو است.